

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

2100 *ORDE PRE/252/2006, do 6 de febreiro, pola cal se actualiza a Instrución Técnica Complementaria n.º 10, sobre prevención de accidentes graves, do Regulamento de explosivos. («BOE» 34, do 9-2-2006.)*

O Regulamento de explosivos, aprobado por Real decreto 230/1998, do 16 de febreiro, regula a prevención daqueles accidentes en que interveñan substancias explosivas, así como a limitación das súas repercusións nas persoas e no ambiente, remitíndose á Instrución Técnica Complementaria número 10. Realízase así a transposición da directiva 96/82/CE do Consello, do 9 de decembro de 1996, relativa ao control dos riscos inherentes aos accidentes graves en que interveñan substancias perigosas.

O 31 de decembro de 2003 publicouse no Diario Oficial de la Unión Europea, a directiva 2003/105/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de decembro de 2003, pola cal se modifica a directiva 96/82/CE do Consello, do 9 de decembro de 1996, relativa ao control dos riscos inherentes aos accidentes graves en que interveñan substancias perigosas. Esta orde dá cumprimento á dita Directiva 2003/105/CE mediante a modificación das disposicións contidas na Instrución Técnica Complementaria número 10, excepto no referido á disposición adicional primeira do Real decreto 1254/1999, do 16 de xullo, polo cal se aproban as medidas de control dos riscos inherentes aos accidentes graves en que interveñan substancias perigosas, modificado polo Real decreto 119/2005, do 4 de febreiro.

Por outra parte, ao elaborar a orde que se aproba tívose en conta o disposto no Real decreto 2492/1983, do 29 de xuño, polo cal se regula a intervención administrativa do Estado sobre o nitrato amónico de «graio explosivo», modificado polos reais decretos 2261/1985, do 23 de outubro e 1427/2002, do 27 de decembro. Alén disto, o disposto nesta orde obriga sen prexuízo de que tamén deba darse harmonicamente cumprimento ao establecido no Real decreto 284/2005, do 8 de xullo, sobre produtos fertilizantes.

A disposición derradeira primeira do Real decreto 230/1998 autoriza os ministerios de Interior e de Industria e Enerxía (na actualidade Ministerio de Industria, Turismo e Comercio) para actualizaren os contidos técnicos das instrucións técnicas complementarias que achega como anexos. A Comisión Interministerial Permanente de Armas e Explosivos emitiu informe favorable respecto desta orde.

Na súa virtude, por proposta dos ministros de Industria, Turismo e Comercio e do Interior, de acordo co Consello de Estado, dispoño:

Artigo único. *Actualización da Instrución Técnica Complementaria número 10, sobre «Prevención de accidentes graves», do Regulamento de explosivos.*

A Instrución Técnica Complementaria número 10, sobre «Prevención de accidentes graves», do Regulamento de explosivos, aprobado por Real decreto 230/1998, do 16 de febreiro, substitúese pola que se insire a continuación como anexo a esta orde.

Disposición adicional única. *Réxime de adecuación á nova norma dos establecementos xa existentes.*

Os establecementos existentes que entren con posterioridade no ámbito de aplicación desta orde disporán dos seguintes prazos:

a) Un ano para presentaren, ante a autoridade competente, o Informe de Seguridade e o Plan de Emerxencia Interno.

b) Tres meses para elaboraren o documento que defina a súa política de prevención de accidentes graves.

c) Tres meses para notificaren a información actualizada a que se refire o punto 6) da Instrución Técnica Complementaria número 10, actualizada por esta orde. Se o industrial dun establecemento existente proporcionou xa á autoridade competente toda a información a que se refire ese punto en virtude da lexislación nacional vixente na data de entrada en vigor desta instrución, abondará cunha simple comunicación de que se cumpriu coa obriga da notificación.

Todos os prazos serán contados a partir da data en que esta orde sexa de aplicación ao establecemento.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta orde entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Madrid 6 de febreiro de 2006.

FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

Sres. ministros de Industria, Turismo e Comercio e do Interior.

ANEXO

Regulamento de explosivos	Instrución Técnica Complementaria prevención de accidentes graves	ITC n.º 10 – 2006-01-26

1) Esta Instrución Técnica Complementaria ten por obxecto a prevención daqueles accidentes en que interveñan substancias explosivas, así como a limitación das súas repercusións nas persoas e no ambiente.

2) As súas disposicións aplicaranse ás fábricas, instalacións, talleres e depósitos de materias regulamentadas en que pode orixinarse un accidente grave –entendéndose por tal un feito (como unha emisión, incendio ou explosión importantes) que resulte dun proceso non controlado durante o funcionamento de calquera establecemento-que supoña un perigo considerable, xa sexa inmediato ou diferido, para as persoas e/ou o ambiente, dentro ou fóra do establecemento, e no cal interveñan unha ou varias substancias explosivas.

3) 1. En concreto, esta Instrución Técnica Complementaria será de aplicación cando as cantidades máximas que estean presentes, ou poidan estar, no establecemento, nun momento dado superen os limiares seguintes:

Substancia	Limiar (Toneladas)	
	I	II
1. Nitrato amónico ⁽¹⁾ .	350	2.500
2. Explosiva ⁽²⁾ cando a substancia, preparado ou obxecto corresponda á división 1.4 do acordo ADR (Nacións Unidas).	50	200

Substancia	Limiar (Toneladas)	
	I	II
3. Explosiva ⁽²⁾ cando a substancia, preparado ou obxecto corresponda a algunha das divisións 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 ou 1.6 do acordo ADR (Nacións Unidas), ou aos enunciados de risco R2 ou R3.	10	50

(1) Nitrato amónico «graio explosivo», tal como queda definido no Real decreto 2492/1983, do 29 de xuño, polo cal se regula a intervención administrativa do Estado sobre o nitrato amónico «graio explosivo», modificado polo Real decreto 1427/2002, do 27 de decembro.

(2) Entenderase por explosivo:

Unha substancia ou preparado que cree riscos de explosión por choque, fricción, lume ou outras fontes de ignición (enunciado de risco R2),

unha substancia ou preparado que cree grandes riscos de explosión por choque, fricción, lume ou outras fontes de ignición (enunciado de risco R3), ou

unha substancia, preparado ou obxecto considerado na clase 1 do Acordo Europeo sobre Transporte Internacional de Mercadorías Perigosas por Estrada (ADR, Nacións Unidas), que tivo lugar o 30 de setembro de 1957, coas súas modificacións, tal como se incorporou á directiva 94/55/CE do Consello, do 21 de novembro de 1994, sobre a aproximación das lexislacións dos Estados membros con respecto ao transporte de mercadorías perigosas por estrada.

Inclúense nesta definición as substancias pirotécnicas que, para os efectos desta Instrución Técnica Complementaria, se definen como substancias (ou mesturas de substancias) destinadas a producir un efecto calorífico, luminoso, sonoro, gasoso ou fumixeno ou unha combinación destes, mediante reaccións químicas exotérmicas e autosustentadas. Cando unha substancia ou un preparado estea clasificado tanto no ADR como nos enunciados de risco R2 ou R3, a clasificación do ADR terá preferencia con respecto á asignación de enunciado de risco.

As substancias e obxectos da clase 1 están clasificados nalgunha das divisións 1.1 a 1.6 de acordo co sistema de clasificación do ADR. Estas divisións, en consonancia co artigo 13 do Regulamento de explosivos e o ADR, son as seguintes:

División 1.1: «Substancias e obxectos que presentan un risco de explosión en masa (unha explosión en masa é unha explosión que afecta de maneira practicamente instantánea a case toda a carga)».

División 1.2: «Substancias e obxectos que presentan un risco de proxección sen risco de explosión en masa».

División 1.3: «Substancias e obxectos que presentan un risco de incendio con lixeiro risco de efectos de onda expansiva ou de proxección ou de ambos os efectos, pero sen risco de explosión en masa:

a) cuxa combustión dá lugar a unha radiación térmica considerable, ou

b) que arden uns a continuación doutros con efectos mínimos de onda expansiva ou de proxección ou de ambos os efectos».

División 1.4: «Substancias e obxectos que só presentan un pequeno risco de explosión en caso de ignición ou ceba durante o transporte. Os efectos limitanse esencialmente aos vultos e normalmente non dan lugar á proxección de fragmentos de tamaño apreciable nin a grandes distancias. Un incendio exterior non debe implicar a explosión practicamente instantánea da case totalidade do contido dos vultos».

División 1.5: «Substancias moi pouco sensibles que presentan un risco de explosión en masa, cunha sensibi-

lidade tal que, en condicións normais de transporte, só existe unha probabilidade moi reducida de ceba ou de que a súa combustión se transforme en detonación. Exíxese, como mínimo, que non estouren cando sexan sometidas a unha proba de lume exterior».

División 1.6: «Obxectos extremadamente pouco sensibles que non supoñan risco de explosión en masa. Os ditos obxectos non conterán máis que substancias detonantes extremadamente pouco sensibles e que presenten unha probabilidade desprezable de ceba ou de propagación accidental. O risco queda limitado á explosión dun obxecto único».

Nesta definición tamén se inclúen as substancias ou preparados explosivos ou pirotécnicos contidos en obxectos. No caso de obxectos que conteñan substancias ou preparados explosivos ou pirotécnicos, se se coñece a cantidade da substancia ou preparado contida no obxecto, considerarase tal cantidade para os efectos desta Instrución Técnica Complementaria. Se non se coñece a cantidade, tratarase todo o obxecto como explosivo.

2. No caso dun establecemento en que non estea presente ningunha substancia ou preparado en cantidade igual ou superior á cantidade limiar correspondente, aplicarase a seguinte regra para determinar se son aplicables ao dito establecemento os requisitos pertinentes desta especificación técnica. Se a suma:

$q_1/Q_1 + q_2/Q_2 + q_3/Q_3 + q_4/Q_4 + q_5/Q_5 + \dots$ é igual ou maior que 1,

sendo q_x = a cantidade da substancia perigosa ou categoría de substancias perigosas x recollida e Q_x = a cantidade limiar I ou II pertinente para a substancia ou categoría x.

3. Non se terán en conta as existencias de nitrato ou explosivos en cantidade igual ou inferior ao 2 por 100 da cantidade indicada como limiar cando a súa situación dentro do establecemento sexa tal que non poida supoñer risco de propagación da explosión a outros explosivos.

4. Para os efectos desta Instrución Técnica Complementaria, entenderanse por presenza de substancias perigosas a súa presenza real ou prevista no establecemento ou a aparición destas que puidesen, se é o caso, xerarse como consecuencia da perda de control dun proceso, en cantidades iguais ou superiores aos limiares indicados no número 1 deste punto.

4) O titular dunha fábrica, instalación, taller ou depósito de materias regulamentadas está obrigado a tomar cantas medidas sexan necesarias para previr accidentes graves e limitar as súas consecuencias para as persoas e o ambiente.

5) Consideraranse autoridades competentes para os efectos desta Instrución Técnica Complementaria para os delegados do Goberno nas comunidades autónomas ou, se é o caso, os subdelegados do Goberno, conforme o establecido na Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, e demais normas aplicables.

Así mesmo, á Dirección Xeral de Protección Civil e Emerxencias do Ministerio do Interior para os efectos establecidos no artigo 16.1 do Real decreto 1254/1999, do 16 de xullo.

6) 1. Os industriais que teñan establecementos aos cales lles sexa de aplicación esta Instrución Técnica Complementaria están obrigados a enviar unha notificación á Delegación do Goberno da Comunidade Autónoma onde radiquen, que conteña, como mínimo, a información e os datos:

a. Número de rexistro industrial.

b. Nome ou razón social do industrial e enderezo completo do establecemento correspondente, teléfono e fax.

c. Domicilio social do industrial e enderezo completo, así como teléfono e fax.

d. Nome ou cargo do responsable do establecemento, se se trata dunha persoa diferente do industrial a que se refire o punto b), e a información necesaria para a súa localización as vinte e catro horas do día.

e. Información suficiente para identificar as substancias perigosas:

Nome químico, número de CAS, nomenclatura IUPAC, outros posibles nomes identificativos.

Cantidade máxima da(s) substancia(s) presente(s) ou que poidan estar presente(s).

Se a substancia ou preparado se utiliza en proceso ou almacén.

Características físicas, químicas e toxicolóxicas e indicación dos perigos, tanto indirectos como diferidos para as persoas, os bens e o ambiente.

f. Actividade exercida ou actividade prevista na instalación ou zona de almacenamento.

g. Breve descrición dos procesos tecnolóxicos.

h. Plano do establecemento e distribución das súas instalacións.

Descrición do contorno inmediato do establecemento e, en particular, de elementos capaces de causar un accidente grave ou de agravar as súas consecuencias, como establecementos ou instalacións, equipamentos, explotacións, infraestruturas, etc.

2. No caso de establecementos novos, a documentación remitirase xunto coa de solicitude de autorización do establecemento, evitando a súa duplicidade.

7) No caso de superarse o limiar I, ademais da notificación, a autoridade competente exixirá aos titulares dunha fábrica, instalación, taller ou depósito a elaboración dun documento que defina a súa política de prevención de accidentes graves e, en particular, un sistema de xestión de seguraza que inclúa a estrutura organizativa, as responsabilidades, as prácticas, os procedementos e os recursos que permiten definir e aplicar a dita política de prevención de accidentes graves.

Este documento manterase á disposición da autoridade competente co fin de poder demostrar en todo momento, e especialmente con motivo dos controis e inspeccións, que se tomaron todas as medidas previstas.

O documento, que indicará expresamente os nomes das organizacións pertinentes que participasen, se é o caso, na súa elaboración e incluírá, ademais, o inventario actualizado das substancias perigosas existentes no establecemento.

Deberá tratar os seguintes aspectos:

a) Obxectivos globais, orientación e obxectivos específicos en relación co control dos accidentes graves.

b) Principios e criterios en que se basean as medidas adoptadas para impedir os accidentes graves e facer fronte a estes.

c) Identificación dos perigos de accidente grave.

d) Medidas que se estimen necesarias para impedir accidentes graves.

e) Medidas que se consideren necesarias para limitar as consecuencias dos accidentes graves sobre o home e o medio.

f) Organización e procedementos necesarios para a aplicación e xestión da política de prevención de accidentes graves, así como a designación de persoal coa titulación e a formación adecuadas.

g) Programa para a aplicación, a avaliación da eficacia e a introdución de melloras.

h) Revisión periódica da política de prevención de accidentes graves e do sistema de xestión por parte dos responsables principais do establecemento, co fin de comprobar a súa eficacia con respecto ás normas pertinentes.

8) 1. No caso de superarse o limiar II, a autoridade competente, ademais da notificación, requirirá dos titulares de fábricas, instalacións, talleres ou depósitos a presentación dun informe de seguraza, que indicará expresamente os nomes das organizacións pertinentes que participasen na súa elaboración e incluírá, ademais, o inventario actualizado das substancias perigosas existentes no establecemento.

Así mesmo, o resultado da avaliación da extensión e da gravidade das consecuencias dos accidentes graves, contido no informe de seguraza, incluírá os límites das zonas que poden verse afectadas por tales accidentes ocorridos no establecemento, a reserva do disposto sobre confidencialidade dos datos.

O informe de seguraza terá por obxecto:

a) Demostrar a aplicación da política de prevención de accidentes graves e os sistemas de xestión e os procedementos correspondentes, tal e como se especifica no caso do limiar I.

b) Demostrar que o deseño, a construción e, se é o caso, o abandono da fábrica, instalación, taller ou depósito satisfan os requisitos de seguraza e fiabilidade.

c) Demostrar que as condicións de explotación e mantemento da fábrica, instalación, taller ou depósito son seguros.

d) Precisar os requisitos e límites operativos do establecemento con respecto ás medidas técnicas, de organización e de xestión destinadas a previr accidentes graves.

e) Garantir que a seguraza se mantén a nivel constante por medio de revisións periódicas.

f) Garantir a preparación en caso de emerxencia e a adopción de medidas adecuadas en caso de accidente grave.

g) Proporcionar información suficiente ás autoridades competentes para que poidan tomar decisións en materia de localización e ocupación do solo respecto dos novos establecementos e sobre a ampliación dos establecementos xa existentes.

2. O informe de seguraza conterá os datos e a información seguinte:

1.º Información relativa ao establecemento, a saber:

a) Localización xeográfica do establecemento e condicións meteorolóxicas predominantes, así como fontes de perigo derivadas da súa localización.

b) Número máximo de persoas que traballan no establecemento e, en especial, as persoas expostas ao risco de accidente grave, así como unha indicación do número máximo de persoas que poidan estar presentes no establecemento nun momento dado.

c) Descrición xeral dos procesos tecnolóxicos para cada instalación.

d) Descrición das seccións do establecemento que sexan importantes desde o punto de vista da seguraza, fontes de perigo e circunstancias nas cales pode produ-

cirse un accidente grave, xunto cunha descrición das medidas preventivas previstas.

2.º Información relativa ás substancias perigosas de cada instalación ou almacén ou presentes en calquera outra parte do establecemento e que poidan chegar a crear un risco de accidente grave:

a) Composición das substancias perigosas presentes en cantidades importantes, con inclusión da súa denominación química, o número CAS, o seu nome de acordo coa nomenclatura IUPAC, outros nomes, a fórmula empírica, o seu grao de pureza e as principais impurezas coas súas porcentaxes relativas.

b) Cantidade (orde de magnitude) da substancia ou substancias perigosas presentes.

c) Métodos e precaucións establecidos polo operador en relación coa manipulación, o almacenamento e os incendios.

d) Métodos de que dispón o operador para converter en inocua a substancia.

e) Indicación dos riscos, tanto inmediatos como diferidos, para o home e o medio.

f) Comportamento físico ou químico en condicións normais de utilización durante o proceso.

g) Formas nas cales poidan presentarse ou nas cales poidan transformarse as substancias en caso de circunstancias anormais previsibles.

3.º Información relativa á instalación ou almacén:

a) Métodos de detección e determinación de que dispón o establecemento, incluída unha descrición dos métodos empregados ou as referencias existentes na bibliografía científica.

b) O estado da instalación no cal interveñan ou poidan intervir as substancias;

c) Se procede, demais substancias perigosas cuxa presenza poida ter efectos no perigo potencial que presente a instalación.

d) Disposicións adoptadas para garantir que estean en todo momento dispoñibles os medios técnicos necesarios para un funcionamento seguro das instalacións ou almacéns e para resolver calquera avaría que poida presentarse.

4.º Información relativa a posibles accidentes graves:

Demostración de que as principais situacións posibles de accidente grave non producen «efecto dominó» que poidan afectar instalacións, almacéns ou establecementos adxacentes.

5.º Identificación e análise dos riscos de accidente e medios preventivos:

a) Descrición detallada das situacións en que poden presentarse os posibles accidentes e en que condicións se poden producir, incluído o resumo dos acontecementos que poidan desempeñar algún papel na activación de cada unha das situacións, xa sexan as causas de orixe interna ou externa á instalación.

b) Avaliación da extensión e da gravidade das consecuencias dos accidentes graves que poidan producirse.

c) Descrición dos parámetros técnicos e dos equipamentos instalados para a seguranza das instalacións.

6.º Medidas de protección e de intervención para limitar as consecuencias do accidente:

a) Descrición dos equipamentos con que conta a instalación para limitar as consecuencias dos accidentes graves.

b) Organización da vixilancia e da intervención.

c) Descrición dos medios internos ou externos que poidan mobilizarse.

d) Síntese dos elementos descritos nos puntos a), b) e c) necesarios para constituír o plan de emerxencia interno.

7.º Información relativa ao sistema de xestión e á organización do establecemento, na medida en que afecta a prevención de accidentes graves, a preparación e a resposta ante os ditos accidentes:

a) Resumo da política de prevención de accidentes graves aplicada polos titulares.

b) Resumo da estrutura organizativa para alcanzar os propósitos e obxectivos da política de prevención de accidentes graves, incluída a posición e nomes das persoas a que incumban responsabilidades destacadas e as súas funcións correspondentes.

c) Sistemas de xestión utilizados para controlar, verificar e revisar o contido e a aplicación da política de prevención de accidentes graves, incluída a avaliación do rendemento en canto á seguranza.

d) Análise das necesidades de formación das persoas responsables da aplicación e supervisión da política de prevención de accidentes graves.

e) Resumo dos procedementos críticos de seguranza, incluída unha avaliación dos posibles erros humanos, para o funcionamento, o mantemento e a preparación para emerxencias existentes no establecemento e nas instalacións ou almacéns.

f) Procedementos de seguranza adoptados para planificar as modificacións das instalacións ou almacenamento existentes, ou o deseño dunha nova instalación ou almacén.

g) Participación do persoal, con inclusión de calquera contratista, na política de prevención de accidentes graves, a súa aplicación e avaliación.

h) Sistema interno empregado para informar de accidentes ou sucesos perigosos, en especial aqueles en que fallen as medidas de protección, a súa investigación e seguimento.

O informe de seguranza poderá adaptarse aos contidos especificados no artigo 4 da directriz básica de protección civil para o control e planificación ante o risco de accidentes graves en que interveñen substancias perigosas, aprobado polo Real decreto 1196/2003, do 19 de setembro.

9) Unha vez avaliado o informe de seguranza, e antes da posta en funcionamento dunha fábrica, instalación, taller ou depósito, a autoridade competente pronunciarase, no prazo máximo de seis meses, sobre as condicións de seguranza do establecemento en materia de accidentes graves indicando que considera satisfactorio o informe, ou solicitar máis información, que deberá presentarse dentro dun prazo de tres meses, ou prohibir a entrada en funcionamento.

10) No caso de modificación substancial do establecemento a autoridade competente velará por que o titular:

Revise e, se é o caso, modifique a política de prevención de accidentes graves, así como os sistemas de xestión e os procedementos recollidos nos puntos 7) e 9) desta Instrución Técnica Complementaria.

Revise e, se é o caso, modifique o informe de seguranza e informe de maneira detallada a autoridade competente das ditas modificacións antes de proceder a elas.

11) En todo caso, o informe de seguranza deberá ser revisado e, se é o caso, actualizado periodicamente, do seguinte xeito:

Polo menos cada cinco anos.

Sempre que o solicite de maneira expresa a autoridade competente.

En calquera momento, para ter en conta, se é o caso, as innovacións técnicas en materia de seguranza e a evolución dos coñecementos relativos á avaliación dos perigos.

12) A autoridade competente velará por que todos os titulares demostren, en calquera momento, e especialmente con motivo dos controis e inspección a que se refire o capítulo V, do título II, deste regulamento, que tomaron todas as medidas necesarias previstas nesta Instrución Técnica Complementaria.

13) 1. No caso de fábricas, instalacións, talleres ou depósitos incluídos no limiar II, o titular debe elaborar, ademais, un plan de emerxencia interno, denominado plan de autoprotección, cuxa aprobación pola autoridade competente debe ser previa á entrada en funcionamento da instalación, co fin de:

Conter e controlar os incidentes de modo que os seus efectos se reduzan ao mínimo, así como limitar os prexuízos para as persoas e o ambiente.

Aplicar as medidas necesarias para protexer as persoas e o ambiente dos efectos de accidentes graves.

Comunicar a información pertinente á poboación e a outros servizos ou autoridades interesados da zona.

Prever a reconstitución do medio e a limpeza do lugar tras un accidente grave.

2. O plan de autoprotección elaborárase logo de consulta ao persoal do establecemento, de conformidade co disposto no capítulo V, relativo á consulta e participación dos traballadores, da Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais.

No marco das obrigas derivadas da coordinación de actividades empresariais ás cales se refire o artigo 24 da citada Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais, o empresario titular do establecemento deberá trasladar o contido do plan de emerxencia a aquelas empresas cuxos traballadores desenvolvan de forma estable actividades no dito establecemento, co fin de que estas consulten os seus traballadores, nos termos do capítulo V da mencionada lei. Estas empresas deberán remitir as observacións recibidas dos seus traballadores ao empresario titular do establecemento. O deber de cooperación nesta materia será de aplicación a todas as empresas e traballadores autónomos que desenvolvan actividades no dito establecemento.

3. O dito plan de autoprotección debe conter:

a) Nomes e postos das persoas autorizadas para poñer en marcha procedementos de emerxencia e persoa responsable de coordinar as medidas de evacuación do establecemento.

b) Nome e posto da persoa responsable da coordinación coa autoridade responsable do plan de emerxencia exterior.

c) En cada circunstancia ou acontecemento que poida chegar a propiciar un accidente grave, descrición das medidas que deberán adoptarse para controlar a circunstancia ou acontecemento e limitar as súas consecuencias, incluída unha descrición do equipo de seguranza e os recursos dispoñibles.

d) Medidas para limitar os riscos para as persoas «in situ», incluído o modo de dar as alarmas e as medi-

das que se espera que adopten as persoas unha vez recibida a advertencia.

e) Medidas para dar unha alerta rápida do incidente á autoridade responsable de poñer en marcha o plan de emerxencia exterior, o tipo de información que deberá recoller unha alerta inicial e medidas para facilitar información máis detallada a medida que se dispoña desta.

f) Medidas de formación do persoal nas tarefas que se espera se cumpran e, se é o caso, de coordinación cos servizos de emerxencia exteriores.

g) Medidas para prestar asistencia ás operacións paliativas externas.

4. A autoridade competente organizará un sistema que garanta a revisión periódica, a proba e, se é o caso, a modificación dos plans de autoprotección, a intervalos apropiados que non deberán superar os tres anos. A revisión terá en conta tanto os cambios que se producen nos establecementos correspondentes como na organización dos equipos actuantes, así como os novos coñecementos técnicos e os coñecementos sobre as medidas que deban tomarse en caso de accidente grave.

14) 1. A autoridade competente velará por que o industrial estea obrigado a cumprir, tan pronto como sexa posible despois dun accidente grave e facendo uso dos medios máis adecuados, o seguinte:

a. informar as autoridades competentes;
b. comunicarlles a seguinte información tan pronto como dispoña dela:

as circunstancias do accidente;
as substancias perigosas que interveñan nel;
os datos dispoñibles para avaliar os efectos do accidente nas persoas e no ambiente;
as medidas de emerxencia adoptadas;

c. informalos das medidas previstas para:

paliar efectos do accidente a medio e longo prazo;
evitar que o accidente se repita;
actualizar a información facilitada, en caso de que investigacións máis rigorosas poñan de manifesto novos feitos que modifiquen a dita información ou as conclusións que dimanen dela.

2. A autoridade competente deberá:

a) comprobar que se adopten as medidas de emerxencia e as medidas a medio e longo prazo que sexan necesarias;

b) recoller, mediante inspección, investigación ou outros medios adecuados, a información necesaria para unha análise completa do accidente grave nos aspectos técnicos, de organización e de xestión;

c) tomar as disposicións adecuadas para que o industrial tome as medidas paliativas necesarias;

d) formular recomendacións sobre futuras medidas de prevención.

3. Criterios para a notificación dun accidente á Comisión Europea:

a) A Delegación do Goberno porá en coñecemento da Dirección Xeral de Protección Civil e Emerxencias, para que esta llo poida notificar á Comisión Europea, todo accidente que se axuste á descrición do punto 1 ou que teña cando menos unha das consecuencias descritas nos puntos 2, 3, 4 e 5.

1. Substancias que interveñen: calquera incendio ou explosión ou liberación accidental dunha substancia perigosa en que interveña unha cantidade non inferior ao 5 % da cantidade recollida como limiar na columna II do punto 4).

2. Prexuízos ás persoas ou aos bens: accidente no cal estea directamente implicada unha substancia perigosa e que dea orixe a algún dos feitos seguintes:

unha morte,
seis persoas feridas dentro do establecemento que requiran hospitalización durante 24 h ou máis,
unha persoa situada fóra do establecemento que requira hospitalización durante 24 h ou máis,
vivenda(s) situada(s) fóra do establecemento danada(s) e inutilizable(s) a causa do accidente,
evacuación ou confinamento de persoas durante máis de 2 h (persoas x horas): o produto é igual ou superior a 500,
interrupción dos servizos de auga potable, electricidade, gas ou teléfono durante máis de 2 h (persoas x horas): o produto é igual ou superior a 1000.

3. Prexuízos directos ao ambiente:

Danos permanentes ou a longo prazo causados a hábitats terrestres:

0,5 ha ou máis dun hábitat importante desde o punto de vista do ambiente ou da conservación e protexido pola lei,

10 ha ou máis dun hábitat máis estendido, incluídas terras de labor.

Danos significativos ou a longo prazo causados a hábitats de augas de superficie ou a hábitats mariños:

10/km ou máis dun río, canle ou regato,

1 ha ou máis dun lago ou estanque,

2 ha ou máis dun delta,

2 ha ou máis dunha zona costeira ou marítima.

Danos significativos causados a un acuifero ou a augas subterráneas: 1 ha ou máis.

4. Danos materiais:

Danos materiais no establecemento: a partir de 2 millóns de euros.

Danos materiais fóra do establecemento: a partir de 0,5 millóns de euros.

5. Danos transfronteirizos: calquera accidente no cal interveña directamente unha substancia perigosa e que dea orixe a efectos fóra do territorio do Estado membro de que se trate.

b) Deberán notificarse á Comisión Europea os accidentes e os accidentes evitados por escasa marxe que, a xuízo da Delegación do Goberno, presenten un interese especial desde o punto de vista técnico para a prevención de accidentes graves e para limitar as súas consecuencias e que non cumpran os criterios cuantitativos citados anteriormente.

15) Prohibición da explotación:

a. A autoridade competente prohibirá a explotación ou a entrada en servizo de calquera establecemento, instalación ou zona de almacenamento, ou calquera parte destes, se as medidas adoptadas polo titular para a prevención e a redución dos accidentes graves son manifestamente insuficientes.

b. A autoridade competente poderá prohibir a explotación ou a entrada en servizo de todo establecemento, instalación ou zona de almacenamento, ou de calquera parte destes, se o industrial non presentou a notificación, os informes ou outra información exixida por esta Instrución Técnica Complementaria dentro do prazo establecido.

16) 1. As inspeccións serán realizadas, con cando menos unha periodicidade anual, polas áreas e depen-

dencias de Industria e Enerxía das delegacións e subdelegacións do Goberno na provincia en que se sitúe o establecemento, mediante un sistema que deberá posibilitar un exame planificado e sistemático dos sistemas técnicos, de organización e de xestión aplicados no establecemento, co fin de que o titular poida demostrar, en particular:

que tomou as medidas adecuadas, tendo en conta as actividades realizadas no establecemento, para previr accidentes graves;

que tomou as medidas adecuadas para limitar as consecuencias de accidentes graves dentro e fóra do establecemento;

que os datos e a información facilitados no informe de seguranza ou noutro dos informes presentados reflictan fielmente o estado de seguranza do establecemento;

que estableceu programas e informou o persoal do establecemento sobre as medidas de protección e actuación en caso de accidente.

2. O sistema de inspección previsto no punto anterior deberá reunir, como mínimo, as condicións seguintes:

a) deberá existir un programa de inspeccións para todos os establecementos.

b) despois de cada inspección prepararase un informe;

c) o seguimento de cada inspección realizada efectuarase, se é o caso, en colaboración coa dirección do establecemento dentro dun período de tempo razoable logo da inspección.

17) No relativo aos plans de emerxencia exterior e á información á poboación relativa ás medidas de seguranza aplicarase a disposición adicional primeira do Real decreto 1254/1999, do 16 de xullo, polo cal se aproban as medidas de control dos riscos inherentes aos accidentes graves en que interveñan substancias perigosas, modificado polo Real decreto 119/2005, do 4 de febreiro.

18) Información á poboación relativa ás medidas de seguranza:

1. A autoridade competente, en colaboración cos industriais dos establecementos, deberá asegurar que as persoas que poidan verse afectadas por un accidente grave que se inicie nos ditos establecementos, reciban a información sobre as medidas de seguranza que deben tomarse e sobre o comportamento que se debe adoptar en caso de accidente.

2. Esa información revisarase cada tres anos e, en todo caso, cando se autorice unha modificación substancial.

3. A información recollerá, cando menos, os datos que figuran no anexo V do Real decreto 1254/1999, do 16 de xullo, polo cal se aproban as medidas de control dos riscos inherentes aos accidentes graves en que interveñan substancias perigosas, modificado polo Real decreto 119/2005, do 4 de febreiro.

4. A autoridade competente en cada caso garantirá que o informe de seguranza estea á disposición do público. O industrial poderá solicitarlle que non divulgue ao público determinadas partes do informe, por motivos de confidencialidade de carácter industrial, comercial ou persoal, de seguranza pública ou de defensa nacional. Nestes casos, con acordo da autoridade competente, o industrial proporcionará á autoridade e porá á disposición do público un informe en que se exclúan estas partes.

5. A información á poboación sobre as medidas de seguraza previstas terá carácter de confidencialidade nos puntos que afectan a seguraza pública e o carácter confidencial das relacións internacionais e a defensa nacional. Todas as persoas que, no exercicio da súa actividade profesional, poidan ter acceso a esta información, están obrigadas a gardar segredo profesional sobre o seu contido e a asegurar a súa confidencialidade.

A autoridade competente remitiralle á Dirección Xeral de Protección Civil e Emerxencias do Ministerio do Interior a documentación acreditativa do cumprimento da obriga de información á poboación sobre as medidas de seguraza previstas, para os efectos da súa remisión á Comisión Europea.

2189 *ORDE PRE/266/2006, do 6 de febreiro, pola que se modifican os anexos II dos reais decretos 280/1994, do 18 de febreiro, e 569/1990, do 27 de abril, polos que se establecen os límites máximos de residuos de praguicidas e o seu control en determinados produtos de orixe vexetal e animal, para traspor diversas directivas da Comisión Europea. («BOE» 35, do 10-2-2006.)*

Os límites máximos de residuos de praguicidas regúlanse, para os produtos de orixe vexetal e animal, polo Real decreto 280/1994, do 18 de febreiro, polo que se establecen os límites máximos de residuos de praguicidas e o seu control en determinados produtos de orixe vexetal, e polo Real decreto 569/1990, do 27 de abril, relativo á fixación de contidos máximos de residuos de praguicidas sobre e nos produtos de orixe animal, respectivamente. Así mesmo, de conformidade coas disposicións derradeiras primeiras de ambos os reais decretos, os anexos foron sucesivamente actualizados.

Os límites máximos de residuos de praguicidas foron modificados recentemente polas seguintes directivas:

Directiva 2005/37/CE da Comisión, do 3 de xuño de 2005, que fixou novos límites máximos de determinados residuos de praguicidas sobre e nos cereais e en determinados produtos de orixe vexetal, incluídas as froitas e hortalizas, por modificación dos anexos das directivas 86/362/CEE, e 90/642/CEE, do Consello.

Directiva 2005/46/CE da Comisión, do 8 de xullo de 2005, que fixou novos límites máximos de residuos para a substancia amitraz, por modificación dos anexos das directivas 86/362/CEE, 86/363/CEE e 90/642/CEE, do Consello.

Directiva 2005/48/CE da Comisión, do 23 de agosto de 2005, que modifica as directivas 86/362/CEE, 86/363/CEE e 90/642/CEE do Consello no relativo aos límites máximos de determinados residuos de praguicidas sobre e nos cereais e en determinados produtos de orixe animal e vexetal.

Atendendo á necesidade de incorporar ao ordenamento xurídico interno as mencionadas directivas, modifícase, por un lado, o anexo II do Real decreto 280/1994, do 18 de febreiro, conforme o establecido na súa disposición derradeira primeira, unha vez elevada, pola Comisión Conxunta de Residuos de Produtos Fitosanitarios aos ministros de Agricultura, Pesca e Alimentación e de Sanidade e Consumo, a oportuna proposta de modificación. Así mesmo, modifícase o anexo II, do Real decreto 569/1990, do 27 de abril, de conformidade coa súa disposición derradeira primeira.

No procedemento de elaboración desta norma foron consultadas as entidades representativas dos intereses dos sectores afectados e as comunidades autónomas, e emitiu o informe preceptivo a Comisión Interministerial para a Ordenación Alimentaria.

Na súa virtude, por proposta das ministras de Agricultura, Pesca e Alimentación e de Sanidade e Consumo, dispoño:

Artigo primeiro. *Modificación do Real decreto 280/1994, do 18 de febreiro, polo que se establecen os límites máximos de residuos de praguicidas e o seu control en determinados produtos de orixe vexetal.*

O anexo II do Real decreto 280/1994, do 18 de febreiro, polo que se establecen os límites máximos de residuos de praguicidas e o seu control en determinados produtos de orixe vexetal, queda modificado como segue:

Un.- Inclúense os límites máximos de residuos das substancias activas fenamidona, siltiofam e picoxistrobina que figuran no anexo I da presente orde.

Dous.- Substitúense os límites máximos de residuos que nel figuran para as substancias activas isoxaflutol, trifloxistrobina, carfentrazona-etilo, mecoprop, hidracida maleica, propizamida, amitraz, mesotriona, flufenacet, iodosulfuron-metil sodio, fostiazato, molinato, propiconazol e iprodiona, polos que figuran no anexo I da presente orde.

Artigo segundo. *Modificación do Real decreto 569/1990, do 27 de abril, relativo á fixación de contidos máximos de residuos de praguicidas sobre e nos produtos de orixe animal.*

O anexo II do Real decreto 569/1990, do 27 de abril, relativo á fixación de contidos máximos de residuos de praguicidas sobre e nos produtos de orixe animal, queda modificado como segue:

Un.- Na parte A inclúense os límites máximos de residuos de praguicidas para a substancia activa picoxistrobina, que figuran no anexo II, número 1, da presente orde.

Dous.- Na parte B substitúense os límites máximos de residuos de praguicidas que nel figuran para as substancias activas amitraz e propiconazol, polos que figuran no anexo II, número 2, da presente orde.

Disposición derradeira primeira. *Títulos competenciais.*

Esta orde dítase ao abeiro do artigo 149.1.13.^a e 16.ª, da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva sobre as bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica e sobre as bases e coordinación xeral da sanidade, respectivamente.

Disposición derradeira segunda. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante esta orde incorpóranse ao dereito español as seguintes directivas:

a) A Directiva 2005/37/CE da Comisión, do 3 de xuño de 2005, pola que se modifican as directivas do Consello 86/362/CEE e 90/642/CEE, no que atinxe aos contidos máximos de determinados residuos de praguicidas sobre e nos cereais e en determinados produtos de orixe vexetal, incluídas as froitas e hortalizas.

b) A Directiva 2005/46/CE da Comisión, do 8 de xullo de 2005, pola que se modifican os anexos das directivas do Consello 86/362/CEE, 86/363/CEE e 90/642/CEE no que respecta aos contidos máximos de residuos de amitraz.

c) A Directiva 2005/48/CE da Comisión, do 23 de agosto de 2005, pola que se modifican as Directivas 86/362/CEE, 86/363/CEE e 90/642/CEE do Consello no relativo aos límites máximos de residuos de determinados praguicidas sobre e nos cereais e en determinados produtos de orixe animal e vexetal.